

Hur förhåller man sig till mörker? Vad gör man när inte bara den småländska granskogen är riktigt, riktigt mörk, utan även väl mycket annat runt omkring? Sådant funderade jag på när jag en sen novemberaftermiddag missmodigt gick grusvägen fram och åter genom skogen, mellan byn och huset där jag bor. Ökande främlingsfientlighet, en annalkande klimatkatastrof och i USA hade det helt nyligen varit presidentval...

Världen - som jag såg den - hade under min livstid aldrig känts mörkare. Där och då bestämde jag mig för att börja leta efter ljuset i mörkret, rent bokstavligen. Och så kom den här boken till.

"Natten lyser!" blev ett lekfullt sökande efter lysmaskar och eldflugor. Efter norrsken, mareld och glödande stränder. Längs vägen hittade jag även en massa annat: Lysmossa! Trollved! Havssafirer! Pyrosomor! Att göra boken blev ett sätt att vara kvar i mörkret men med siktet inställt på det som ändå skimrade bortom grantopparna. Och trots att mycket i världen fortsätter att se mörkt ut, var det fint att få upptäcka att åtminstone vår fantastiska planet är full av ljus, ofta på de platser som verkar vara allra mörkast.

Lena Sjöberg